

Nieuwe combinaties met oude klokken

In een kringetje stonden ze gisteravond op het Domplein, stadsbeiaardier Chris Bos en een aantal leden van de Utrechtse Klokkenspelvereniging. Allemaal een papier in de hand, enkelen ook met een stemvork. Het leek er veel op, alsof ze een samenzang gingen houden, maar de dreunende klokken van de Domtoren maakten dit toch wel onmogelijk. Maar daar kwamen ze dan ook voor: ze luisterden nauwkeurig naar het geluid, dat de klokken maakten, om straks de gemeente Utrecht te kunnen adviseren over bepaalde luicombinaties. Daarom waren ze ook al gaan luisteren bij de Geertekerk, de Jacobi-, de Klaas- en de Buurkerk. Het ging er hier vooral om, de oude klokken te beoordelen, die ongeschonden uit de Duitse bezetting zijn teruggekomen en over verschillende Utrechtse torens zijn herverdeeld.

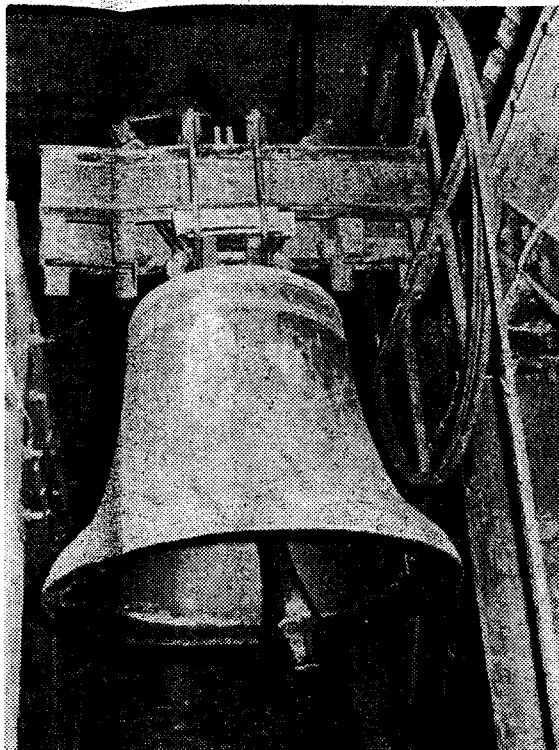
Voorbijgangers op het Domplein bleven verbaasd staan. Er waren er, die maar direct een vooraanstaand persoon voor overleden verklaarden, anderen dachten aan een ramp. Sommigen maakten zich er kwaad over, toen ze hoorden, dat het maar proefluiden was en dat dit in de kranten had gestaan. „Een schandaal, om des avonds om negen uur zo'n herrie te maken!” Maar er waren ook veel positieve reacties: „Een machtig geluid” en „Wat klinkt dat mooi op zo'n rustige avond”.

Voor de klokken van de andere torens was minder belangstelling, zelfs niet bij de Buurkerk, waar voor het eerst sinds lange tijd de Banklok officieel zijn stem liet horen. „Hij is mooi, hè, die Banklok, man wat een geluid”. De commissie, die de klokken moest beoordelen, was enthousiast. Chris Bos vertelde bij de Klaaskerk, waar de Martins en de Waakklok werden geluid, toch wel erg blij te zijn, dat de klokken uit de vijftiende en zestiende eeuw weer in gebruik werden genomen. Ir. C. L. Temminck Croll, die namens het Utrechtse gemeentebestuur de beoordeling bijwoonde, was, gewapend met een zaklamp, op alles voorbereid. In de Domtoren kon hij zo de spaarzaam verlichte trap naar de klokkenzolder beklimmen, om daar tijdens het luiden eens een kijkje

te gaan nemen. In de Geertekerk ging hij eens luisteren hoe de Bütendic en de Van Wou wel klinken, als men in de kerk staat. Toen het licht er was aangestoken, toonde hij enkele leden van het gezelschap en passant het interieur van de gerestaureerde Geertekerk.

Het zwaarste karwei op deze avond hadden de klokkenluiers van de Dom. Met vijf man brachten ze al die grote knapen, zoals de Salvator, Michael, Martinus en Adrianus, in beweging. In de Buurkerk ging het wat makkelijker, daar hoefde de klokkenluider slechts de motor in beweging te zetten en de Banklok liet haar bronzen stem horen. Dat was nog wel even een spannend momentje. De motor, die eerst was aangeschaft, bleek te weinig capaciteit te hebben, deze werd dus vervangen. Maar de vraag was, of de nieuwe motor nu weer niet te veel capaciteit zou hebben. Naar het geluid te oordelen, voldeed de proef echter.

Na afloop van de luiproeven gingen de commissieleden indrukken uitwisselen, om zo tot een advies te komen, dat binnenkort aan de gemeente Utrecht zal worden voorgelegd.

Bij de foto's

Met papier in de hand, een enkeling bovendien met een stemvork, luisterden de leden van de Utrechtse Klokkenspelvereniging naar het geluid van de kerkklokken die gaaf de bezettingstijd zijn doorgelopen. Het ging er om een zo harmonius mogelijke luicombinatie te vinden. Maar daarvoor waren hun gevoelige oren niet voldoende, ook de mensen aan het klokketouw waren er druk mee.

Banklok van Buurkerk zong weer mee in bronzen koor

